



Българска
телекомуникационна
компания АД
бул. Ген. Тотлебен 8
София 1606

Комисия за регулиране на съобщенията
Вх. №: 04-04-171
Дата: 30.08.07

БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ - АД София ул. "Тотлебен" №8 Регистрационен индекс 57-00-325 Дата 30.08.07 г.
--

ДО
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА
СЪОБЩЕНИЯТА
1000 СОФИЯ
Ул. "Гурко" № 6

На вниманието на членовете на Комисията за регулиране на съобщенията

Относно: Процедура за обществено обсъждане на проект на „Наредба за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и ред за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга“, открита с решение № 1076/26.07.2007 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС)

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯТА,

В рамките на установения срок за представяне на становище по проект на „Наредба за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и ред за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга“ (Наредбата), приет на основание чл. 182, ал. 3 от Закона за електронните съобщения, представяме на вашето внимание становището на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК), както следва:

1. В чл.3, ал.2, т.1 – е необходимо да се добави уточняващ текст, че сградата, в която се иска първоначално свързване следва да е „в строителните граници“ на съответното населено място. Промяната е необходима с оглед недвусмисленото тълкуване на понятието „населено място“. Предлаганата от БТК редакция е в съответствие с дефиницията на „територия на населено място“, съдържаща се в § 5, т. 6 от ДР на Закона за устройство на територията.

От друга страна отразяването на предлаганата промяна ще бъде в съответствие с до сега действащите изисквания при предоставяне на универсалната услуга и отразяването и в новата подзаконова нормативна уредба ще създаде предвидимост и последователност в регулаторните мерки, налагани на предприятието/предприятията, предоставящи универсалната услуга.

В директива 2002/22/ЕС за универсалната услуга не е дадено определение на „обосновано искане“ (reasonable request). Тълкуване е предложено в комюникето на ЕК за преразглеждане на обхвата на универсалната услуга от май 2005 г.- „Свързването към мрежата е ограничено до една теснолентова линия до основното местоположение/местоживеене на крайния потребител...“.

Доколкото местоположението/местоживеенето на крайния потребител се определя с адрес, то следва да се намира в строителните граници на съответното населено място. От предприятието, натоварено със задължение да предоставя услугата по чл.182, ал.2, т.1 не следва да се иска предоставянето ѝ в неурбанизирани територии по смисъла на Закона за устройство на територията (земяделски, горски, защитени и нарушени територии).

Европейската практика показва, че в горепосочения смисъл е регламентиран достъпът в определено местоположение, респективно понятието „обосновано искане“, в законите на Унгария, Полша, Швеция.

По аналогичен начин е формулирано и изискването към БТК и по действащия ЗЕС, а промяна на обхвата на универсалната услуга в тази ѝ част, съгласно законодателна рамка 2002 г. на ЕС, няма.

В допълнение към горното, предлагаме нова редакция на чл. 3, която считаме, че в най-голяма степен създава яснота по отношение на критериите за „обосновано искане“:

„Чл. 3. (1) Всяко предприятие, задължено да предоставя услугата по чл. 2, ал. 2, т. 1 е длъжно да удовлетвори всяко обосновано искане, подадено от краен потребител, за свързване в определено местоположение към обществената телефонна мрежа и да осигури достъп до обществената телефонна услуга с качество, чиито параметри са определени съгласно Раздел V.

(2) За обосновани се считат исканията, подадени за свързване:

а) на първи пост с теснолентово качество, като се изключват постове от цифровата мрежа с интеграция на услугите (ISDN);

б) в сграда по адрес на постоянна регистрация на крайния потребител, намираща се в строителните граници на населено място и предназначена за жилищни нужди.“

2. Считаме, че от текста на чл.4, ал.1 следва да отпадне изразът „24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата“. Този текст се отнася до осигуряване на непрекъснат достъп от страна на задължените предприятия, предоставящи на потребителите възможностите за получаване на услугите по т. 1 и т. 2 към нея. От друга страна изискванията по отношение на непрекъснатостта на предоставяния достъп на крайните потребители от страна на задълженото предприятие се определят конкретно със зададените параметри „брой повреди на абонатна линия“ и „време за отстраняване на повреда“, които са част от показателите за качество на обслужване.

При тълкуване на публикуваната за обсъждане формулировка може да се стигне до заключението, че предприятията, предоставящи универсалната услуга, са длъжни да не допускат никакво прекъсване на връзката и предоставяния достъп, което е неосъществимо – от една страна, и обезсмисля съществуването на споменатите показатели за качество на обслужване – от друга.

Безусловното регламентиране на това изискване означава, че предприятието, допуснало прекъсване на връзката и достъпа, се счита винаги за виновно, без значение дали това е станало в действителност при негово виновно поведение (може, например, да се дължи на кражба на кабели). При това положение, крайните потребители могат да претендират за необосновани обезщетения по общия исков ред, без да е необходимо да доказват виновно поведение на задълженото предприятие.

3. В текста на чл.4, ал.1, т.2. предлагаме да се добави пояснителен текст – „като се отчитат преобладаващите технологии, използвани от болшинството от абонатите, и технологичната осъществимост.“ Мотивите ни за това са следните:

Доколкото чл. 4, пар. 2 от Директивата за универсалната услуга, в частта му за отчитане на „преобладаващите технологии, използвани от болшинството от абонатите, и технологичната осъществимост“ при определяне на скоростта за пренос на данни, която се счита за подходяща за функционален достъп до интернет, не е транспониран в ЗЕС, тази част трябва да бъде регламентирана в настоящата наредба (виж чл. 183, ал. 2 от ЗЕС). Това изискване е заложено от чл. 38, параграф 1 на Директивата за универсалната услуга, който допуска транспониране на нейните разпоредби както в закони, така и в подзаконовни нормативни и административни актове.

В съответствие с чл. 7, пар. 2 на Рамковата директива „Националните регулаторни органи допринасят за развитието на вътрешния пазар чрез прозрачно взаимно сътрудничество и сътрудничество с Комисията, така че да осигурят системното приложение, във всички страни членки, на разпоредбите на тази директива и на специфичните директиви.“. В законодателствата на останалите страни – членки на ЕС, разпоредбата за отчитане на „преобладаващите технологии, използвани от болшинството от абонатите, и технологичната осъществимост“ са транспонирани в националните законодателства, както следва:

- **в закон:** Белгия, Кипър, Чешка Република, Естония, Франция, Гърция, Ирландия, Италия, Латвия, Люксембург, Малта, Португалия, Румъния, Словакия, Словения, Испания, Обединеното Кралство (общо 17 държави).
- **в подзаконен или административен акт, включително регламентиращ други разпоредби по отношение на качеството на достъпа до интернет:** Дания, Австрия, Финландия, Германия, Холандия, Полша.

4. Предлагаме чл.4, ал.2. да се преномерираща на ал.3 и да се въведе нова алинея 2, с която да се въведе текст за възможностите за отказване на достъп до обществената телефонна мрежа.

При условие, че е дадено определение за обосновано искане по отношение на осигуряване на достъп до универсална услуга от страна на задължените предприятия, на тях трябва да им бъде гарантирано, че имат право да откажат свързване към мрежата си, когато докажат, че искането не отговаря на тези критерии, не е технически осъществимо или е преценено от предприятието като икономически нецелесъобразно.

Считаме, че основанията предвидени за прекъсване на връзката са напълно валидни и за предоставяне на достъп. В някои страни членки на ЕС дори е изградена взаимна база данни за лоши платци, като останалите оператори отказват да предоставят достъп до мрежите си на основание на неплатени сметки на други оператори (на основание на измамно поведение).

Както е видно от Анекс I, част А, буква „е“ на Директивата за универсалната услуга, предвидените от страните членки мерки за защита на потребителите не следва да се отнасят за измамно поведение, системно закъснение и неплащане на сметки. Изключения се допускат само при възникнали спорове за размера на сметката (параграф 16 от Директивата за универсалната услуга). Трябва да се има предвид, освен това, че цитираният текст от Анекс I отговаря напълно на чл. 21 от Директива 98/10 за прилагане на открит достъп до мрежи за гласова телефония и универсална далекосъобщителна услуга в конкурентна среда от старата рамка на Общността за далекосъобщенията. След като по старата рамка в Наредба № 15 съществуват аналогични текстове и регулаторната рамка на Общността очевидно не е променена в това отношение, няма причини действието на разпоредбата на чл. 9 от наредбата да не бъде продължено.

Предлагаме следния текст на новата алинея 2:

„(2) Предприятията по чл. 3, ал.1 имат право да откажат достъп до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на крайни потребители в случай, че:

1. подаденото искане е необосновано, и/или
2. искането е подадено от лице, което има парични задължения към предприятието, които към момента на подаването са дължими, и/или
3. лицето, подало искането, е осъдено с влязла в сила присъда по чл. 348а от Наказателния кодекс.“

5. В текста на чл.4, ал.3 предлагаме старата ал.2 да се преномерираща и в текста да се допълнят още няколко условия.

Съображенията ни за това предложение са изложени по-горе по предложената нова ал.2 към този член и са в съответствие с разпоредбите на чл. 271, ал. 2 от ЗЕС („Когато крайни електронни съобщителни устройства с оценено съответствие причиняват повреди на електронната съобщителна мрежа, създават радиосмущения, пречат на мрежата или на

функционирането ѝ или не се използват съгласно предназначението им, предприятията по ал. 1 имат право да отказват включването им, да ги изключват **или да прекратяват предоставянето на услугите чрез тях, след като извършат всички необходими технически проверки.** В тези случаи предприятията незабавно уведомяват комисията и Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.)

Предлагаме текстът да придобие следния вид:

(3) Предприятията по чл. 3, ал. 1 имат право да прекратят предоставен достъп до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на абонати в случаи на:

1. системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки;
2. използване на крайни електронни съобщителни устройства с неоценено съответствие;
3. използване на крайни електронни съобщителни устройства с оценено съответствие не по предназначение или когато те причиняват повреди на обществената телефонна мрежа или пречат на мрежата или функционирането ѝ, след извършване на необходимите проверки;
4. влязла в сила присъда по ал. 1, т. 3.

6. В чл. 4, ал.4 предлагаме текстът да се допълни, в съответствие с Наредба 15, чл.15 и текстът да стане:

„(5) В случаите по ал. 3, т. 1 предприятието може да прекрати достъпа само след надлежно писмено предупреждение до абоната. При наличие на техническа възможност, предприятието осигурява достъп до услугите за спешни повиквания към национални номера и към единния европейски номер „112“ до прекратяване на договора. При възникнал съдебен спор между предприятието и абоната относно размера на начислената абонатна сметка, достъпът до услуги за спешни повиквания се поддържа, ако абонатът продължи да плаща месечния си абонамент.

(6) Разпоредбата на ал. 5 се прилага от предприятието при наличие на техническа възможност.”.

7. Предлагаме в текста на **чл.4 да бъде създадена нова алинея**, в съответствие с разпоредбата на чл. 271, ал. 2 от ЗЕС, със следния текст.

(5) В случаите по ал. 3, т. 2 и т. 3 предприятието незабавно уведомява Комисията за регулиране на съобщенията и Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

8. В подкрепа на горното, предлагаме следната нова редакция на чл. 5:

„Чл. 5. (1) Предприятията, задължени да предоставя услугите по чл. 2, ал. 2, т. 2, са длъжни да осигуряват възможност за ползване на достатъчен брой технически изправни и съоръжени с таксуващи устройства обществени телефонни апарати, които отговарят на обективните потребности на крайните потребители от гледна точка на географско покритие и брой на населението и са с оценено съответствие съгласно действащата нормативна уредба.

(2) За достатъчен брой се счита наличието на поне 1 обществен телефонен апарат в кметства с над 500 жители и поне 1 обществен телефонен апарат на 1500 жители в кметства с над 1500 жители, като се вземат предвид инсталираните обществени телефонни апарати, експлоатирани от други предприятия, на които не е възложено предоставяне на услугата по ал. 1

(3) Обществени телефонни апарати се инсталират в населени места с до 500 жители, ако предприятието е получило искане от съответен орган на местно самоуправление, потвърдено от Комисията.

(4) Комисията потвърждава или отказва искането по ал. 3, като се съобразява с дела на домакинствата, ползващи услугите по чл. 3, ал. 1, покритието на мобилни телефонни услуги, отстояние до вече инсталиран обществен телефонен апарат в същото или друго населено място и миграцията на населението.

(5) При избор на нови места за поставяне на обществени телефонни апарати се вземат предвид най-посещаваните места или зони и тези с евентуално най-високо потребление, както и тези, в които имат малък брой крайни устройства, чрез които се предоставят обществени телефонни услуги на крайни потребители във фиксирани точки.

8.1. Предложеният текст на чл. 5 не отразява в достатъчно голяма степен:

- обективните потребности на крайните потребители от достъп до услуги чрез монтирани обществени телефонни апарати;
- практиката на 25-те държави членки на Европейския съюз;
- икономическа ефективност и целесъобразност при предоставяне на услугата;

8.2. Счита се, че при определяне на плътността на монтираните обществени телефонни апарати нормативната уредба следва да бъде съобразена с обективните потребности на населението, както и с предлагането както от страна на задълженото предприятие, така и от страна на други предприятия, предоставящи аналогични услуги.

Въпреки, че не е изрично транспониран в ЗЕС, чл. 3, пар. 2¹ от Директивата за универсалната услуга, задължава „Страните членки трябва да определят най-ефективния и целесъобразен подход за осигуряване приложението на универсалната услуга, като спазват принципите на обективност, прозрачност, равнопоставеност и пропорционалност. Те трябва да се стремят към минимизиране на пазарното изкривяване, най-вече предоставяне на услуги при цени или при други условия, които се отклоняват от нормалните търговски условия, като същевременно защитава обществения интерес.“ (общо тази разпоредба е транспонирана в чл. 5 от ЗЕС).

От тази гледна точка, при изготвяне на приложимите подзаконовни нормативни актове следва да се съобразява и финансовите възможности на предприятието, предоставящо услугата от една страна, от гледна точка на условията на чл. 200, ал. 2, т. 2 от ЗЕС, и необходимостта от компенсиране от страна на фонда на услуги със съмнителен социален ефект.

8.3. При предлагане на проекто - наредбата за обществено обсъждане, КРС е предложила в чл. 5, ал. 2 промяна на критериите при отчитане на плътността на обществените телефонни апарати (ОТА). Тази промяна води до значително увеличение на общия брой ОТА вследствие на въвеждане на географски критерии при отчитане на плътността. Практиката на болшинството от регулаторните органи на страните-членки показва, че плътността на ОТА се определя на базата на анализ на потребностите от такава услуга. Анализът на обосноваваните потребности от ОТА следва да се основава на обективни факти, като: кои са населените места, в които няма инсталирани ОТА, броят на населението им, покритието на мобилни и фиксирани телефонни услуги за тези населени места (установено ниско покритие на тези услуги може да се счита за обоснована потребност от инсталиране на ОТА), отстояние от населени места с вече монтирани ОТА и др. Част от тях са посочени и в обсъжданата ал. 2 на чл. 5, но само по отношение на населени места с до 500 жители. За окончателно изясняване на потребностите от инсталиране на ОТА може да се изпълни потребителско проучване на интереса към тези услуги в „рисковите“ населени места, като се търси съдействие и от местните органи на властта.

Информация за нивото на потребление на обществени телефонни апарати (ОТА) на ниво Европейски съюз – *включително за България*, предлага публикуваното през юли 2006 г. проучване Eurobarometer, проведено сред домакинствата в 25-те страни-членки на ЕС по отношение на използването на електронни съобщителни услуги. Реалното потребление може да се приеме за обективна оценка на потребностите. Основно заключение на изследването е, че 86% от населението на страните членки на възраст над 15 години никога не използва обществени телефонни апарати. Сред причините за използване на ОТА, посочени от 14-те процента потребители, основни са:

имат мобилен апарат, но използват ОТА, когато той е извън обхват, 40%

¹ USO Directive: Article 3 (2) Member States shall determine the most efficient and appropriate approach for ensuring the implementation of universal service, whilst respecting the principles of objectivity, transparency, non-discrimination and proportionality. They shall seek to minimise market distortions, in particular the provision of services at prices or subject to other terms and conditions which depart from normal commercial conditions, whilst safeguarding the public interest.

останал е без кредитен лимит или е с паднала батерия	
нямат мобилен телефон и използват ОТА, когато са далеч от дома	26%
имат мобилен телефон, но не го използват за международни разговори поради високите цени	10%
нямат фиксиран телефон в къщи	2%
единственият телефон в къщи непрекъснато се използва от друг член на семейството	1%
други причини	16%

Интересна е и констатацията в изследването за честотата на използване на ОТА от споменатите 14% потребители: веднъж седмично – 3%, веднъж месечно – 2%, по-рядко от веднъж месечно – 4%, само по време на пътуване или далеч от дома – 5%.

Заклучение на проучването е, че в България само 16% от населението над 15 г. използва ОТА. Тъй като няма детайлно представени резултати за причините на използването им в разбивка по отделни държави, може да се направи изводът, че едва 0,32% от населението на страната ни (2% от 16-те процента потребители на телефонни услуги чрез ОТА) ги използва поради липса на всякаква телефонна връзка в къщи (и то само ако се приеме, че липсата на фиксиран телефон в къщи е индикация за липса на друга алтернативна телефонна връзка или комуникация, например мобилна връзка).

По отношение на практиката на останалите страни членки на Общността, в Приложение към настоящото становище, представяме набрана от различни източници информация за прилаганите към ОТА изисквания от гледна точка както на географското им разположение, така и на необходимия брой. Информацията включва и рестрикциите, където се прилагат, за преместване или закриване на съществуващи ОТА. Тя може да бъде допълнена с изследване на използваните в отделните страни-членки на ЕС, начини на възлагане (пряко или чрез конкурс или търг), методите за определяне на нетните разходи от предоставянето на отделните услуги от обхвата на универсалната услуга, механизмите и размерът на компенсациите и др. Изследването на европейската практика ще бъде добра основа за разработване на подзаконовия акт по бъдещия Закон за електронните съобщения, регламентиращ предлагането на универсалната услуга.

Основните резултати от анализа на представената в Приложението информация, са:

- **няма предприятие, на което е възложено задължение за предоставяне на достъп до обществена гласова телефонна услуга чрез ОТА в Германия (законът предвижда налагане на това задължение само в случай, че липсва достатъчно пазарно предлагане), Естония (изключено е от обхвата на универсалната услуга с решение на регулатора Sideamet), Швеция (в съответствие със Закона за прилагане на Закона за електронните комуникации Lag (2003:390) и Förfordning (2003:396) за електронните комуникации). Така, в тези държави осигуряването на ОТА е практически изключено от обхвата на универсалната услуга.**
- **непрекъснато намаляване на броя на ОТА**, отнесен към броя на населението на страните-членки на ЕС, като основна причина, изтъквана от регулаторните органи, е широкото навлизане на мобилните телефонни услуги: Дания (за периода от 1993 г. до 2000 г. ОТА са намалели от 8760 до 5909, т.е. с около 48%), Ирландия (намаление от 6232 – към средата на 2004 г., на 3906 – към края на 2006 г., т.е. с над 37%), Испания (намаление от 16% за периода от 2000 г. до края на 2004 г.), Литва (спад от 20% в броя през 2006 г.: от 4476 на 3575 броя), Португалия (4,6% намаление на ОТА през 2006 г.), Унгария (през 2005 г. спадът в броя на ОТА е около 19%),
- **спад в потреблението на услугите:** По данни на регулатора СТУ², от 2000 до 2004 г. в Чешката Република трафикът в минути, генериран от ОТА е паднал със 73%. Най-ниски стойности са отчетени за ОТА, разположени в населени места с до

² http://www.ctu.cz/main.php?pageid=20&page_content_id=1598

200 жители – 35 минути на месец. При това, приблизително половината от общия брой ОТА (20,092 в края на 2005 г.) генерира около 85% от трафика в минути и 95% от броя на разговорите. През 2006 г. в *Литва* продължителността на разговорите от ОТА е намаляла с около 30% в сравнение с 2005 г., генерираният годишен трафик от 1 ОТА е 82 минути (намаление от 33 минути), т.е. общо 0,88 млн. минути от всички ОТА.

- в болшинството от страните-членки **средният брой ОТА на глава от населението е около и малко над 1 на 1,000 жители**: *Белгия* (1,2 към юни 2005 г.; максимално изискуемият брой е 1 ОТА на 1,000 души при 80% проникване на мобилни телефонни услуги), *Дания* (1,1 през 2000 г.), *Ирландия* (0,93 към края на 2006 г.), *Испания* (1,3 към края на 2004 г.), *Литва* (1,05 в края на 2006 г.), *Обединено Кралство* (1,1 към края на 2006 г.), *Словакия* (0,58 в края на 2003 г.), *Словения* (1,78 към края на 2005 г.), *Франция* (3 ОТА на 1000 жители към септември 2005 г., но France Telecom осигурява като част от обхвата на универсалната услуга една 0,44 ОТА на 1000 души население), *Швеция* (0,11 към периода на въвеждане на Регулаторна рамка 2002 в страната, определен с лицензионните условия на TeliaSonera чрез възлагане на предоставянето на 1,000 ОТА за цялата територия на страната; този показател вече не се следи от регулатора PTS).
- **Конкретно изискване за разполагане поне по 1 ОТА в населено място** са наложени само в Белгия, Унгария и Франция. Допълнителният анализ на информацията за тези държави сочи следното: В Белгия задължението се отнася за населено място commune (кметство). По статистически данни кметствата са 589, като минималният отчетен брой жители е 1018 души. В Унгария изискването е регламентирано в Закона за електронните съобщения от 2003 г., и се отнася за градове и села с под 1000 души население. Броят на населените места в страната е над 3000, като най-малкото село е Abaújlak в регион Borsod-Abaúj-Zemplén и има 113 души население. През 1999 г., във Франция има над 20,908 общини с население под 500 души. Съмнително е, че броят на осигуряваните от France Telecom ОТА (28,390 през 2005 г.) е достатъчен за изпълнение на това изискване. За съжаление, не успяхме да открием информация за конкретно наложените на компанията задължения.
- **Задължения за разполагане на ОТА, базирани на допълнително определени критерии:**
 - (i) Проникване на мобилните обществени телефонни услуги: в Белгия изискуемият брой ОТА зависи от този показател, като Belgacom следва за осигури 10,000 броя ОТА в национален мащаб при проникване на мобилните услуги до 80%. Броят намалява с увеличаване на проникването, при потребление на мобилни услуги от над 95% от населението, той достига до 2000.
 - (ii) Праг за броя на жителите на населените места:

Испания: поне 1 ОТА в населени места с над 500 жители (в селища с население под 500 жители, разполагане на ОТА се изисква, ако това е обосновано от гледна точка на отдалеченост до друг работещ ОТА, проникване на фиксирани и мобилни телефонни услуги и миграционно движение на населението)

Италия: в селища с население под 200 души, ОТА се инсталират по искане на съответния орган на местно самоуправление, като се отчита и наличието на покритие за мобилни телефонни услуги.

Чешка Република: 1 ОТА в общини с население до 999 души, но конкретните разпоредби и потребности от разполагането им се определят от регионалните органи за управление.
 - (iii) Други критерии за разполагане на ОТА:

Словакия: ОТА се инсталират в селата, ако това не е отказано от местните органи на управление. Изискуем брой ОТА се определя само за градовете.

- **Други решения от регулаторната практика:**

- (i) Дания: Необходимият брой ОТА се инсталира по искане на съответните общински съвети. Общинските съвети и операторите договарят минимален приход от всеки ОТА, разположен на съответната територия, който покрива разходите на операторите и приемлива норма на печалба. Загубите за оператора се определят като разлика между действителните приходи и договорените минимални приходи.
- (ii) Румъния: Румънската законодателна уредба предлага авангардно и съобразено с бъдещите обществени потребности решение. Вместо изискване за разполагане на ОТА, в обхвата на универсалната услуга се включва предоставяне на телефонни, факсимилни и интернет услуги чрез телецентрове, задоволяващи потребностите на съответните населени места. Задължението се възлага чрез провеждане на търг. От края на 2004 г. до 2006 г., регулаторът ANRCTI е организиран търгове за изграждане на телецентрове в 331 селища, които са спечелени от Orange Romania, Vodafone Romania (оператори на мобилни мрежи), Rartel (предоставящ комуникационни услуги чрез сателитен достъп) и Radiocom (доставчик на телефонни услуги чрез „избор на оператор“ и на интегрирани мрежови услуги). Те следва да бъдат изградени до средата на 2007 г. През декември 2006 г., ANRCTI е провел последен търг, като на посочените компании са възложени за изграждане още 123 телецентра. Населените места, ползващи се с приоритет, се определят от регулатора, на основата на проведено национално проучване, в съответствие с покритието на обществени телефонни услуги, броя жители и ефективността на изпълнение на проектите.

Освен с изложените до тук аргументи, при определяне на плътността на обществени телефонни апарати, е необходимо да се отчете и факта, че по статистически данни (Единен класификатор на административно-териториалните и териториалните единици в Република България, поддържан от НСИ) в страната има 5304 населени места, от които 253 града и 5049 села (Рилски и Клисурски манастир са приравнени към населени места). От селата 57 са 4-та категория, 628 – 5-та категория, 772 – 6-та категория, 1621 – 7-ма категория, а 1971 са категория 8. Категорията на населените места се определя по критерии и показатели, определени от Министерския съвет. Категоризацията се извършва със заповед на Министъра на регионалното развитие и благоустройство, която се обнародва в ДВ (чл. 36 от ЗАТУРБ). По-ниската категория населено място е свидетелство за по-добър икономически климат, по-развита инфраструктура, по-голям брой и гъстота на населението и др. От тази гледна точка, селата с ниски показатели по определените критерии за категоризация (категория 7 и 8) формират над 70% от този тип населени места. Известно е, също така, че вследствие на интензивните миграционни процеси през последното десетилетие и високия процент безработица, голяма част от тях вече са обезлюдени или с минимален брой жители.

При тези условия, изпълнението на наложеният по силата на измененията в българското законодателство нов критерий за географско разпределение ще е свързано със значителни разходи за предприятията, които ще бъдат натоварени с него.

8.4. През 2005 г., Европейската Комисия (ЕК) предприе преглед на обхвата на универсалната услуга в съответствие с чл.15 от Директива 2002/22/ЕК за универсалната услуга, като предложи на обществено обсъждане редица въпроси. В т.4.1 от Комюникето на ЕК се отправя запитване дали все още е необходимо предоставянето на ОТА да остане в обхвата на универсалната услуга: „(с) с разширяване разпространението и достъпността на мобилните комуникации, търсенето на обществени телефонни апарати намалява. Необходимо ли е все още в обхвата на универсалната услуга да се включва предоставяне на обществени телефонни апарати, в съответствие с текущата концепция за тях?“

В т. 3.4.4 на Комюникето на ЕК с доклад за резултатите от проведеното допитване за прегледа на обхвата на универсалната услуга³ се сочи, че са получени различни

³ Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, Report regarding the outcome of the Review of the Scope of Universal Service in accordance with Article 15(2) of Directive 2002/22/EC, COM(2006) 163 Final

становища и съображения относно запазването на ОТА като част от универсалната услуга. Сред тях са:

- поради широкото навлизане на мобилните телефонни услуги и поевтиняването на мобилните телефонни апарати, може да се намалят изискванията по отношение на обективно необходимия брой ОТА и те да бъдат изключени от обхвата на универсалната услуга;
- потребността от обществени телефонни апарати е още валидна в някои области и обстоятелства, че те все пак се ценят от потребителите с неравнопоставено положение в обществото;
- като алтернативно решение се предлагат точки за спешни повиквания (очевидно считани за „тясно място“ по отношение на универсалния достъп), чието изграждане да е отговорност на местните власти.

Окончателно решение все още не е прието. Очаква се в края на 2007 г. да бъде издадена зелена книга по въпросите на универсалната услуга.

8.5. Основания за отпадане на ал. 3 и замяна с нови ал. 3 и ал. 4:

- формулировката на ал. 2 от този член на проекто-наредбата относно критериите за инсталиране на обществен телефонен апарат в населени места с население до 500 души, а именно „при които е оправдано инсталирането му поради отдалечеността на други подобни услуги, ограничен брой на постоянните телефонни постове или голям брой приходящи лица“;

- чл. 10, ал. 4, т. 1 от Наредба № 15

- Наредба № 15: Чл. 10 (4) Операторите, на които е възложено предоставяне на услугата по чл. 93, ал. 2, т. 2 от Закона за далекосъобщенията, са длъжни да:

1. осигуряват равномерно и пропорционално на броя на населението на обслужваната територия от обществени телефонни апарати за осигуряване на достъп до фиксирана гласова услуга;

- Чл. 192. Комисията може да реши да не възлага задълженията по чл. 184, ал. 1 на цялата или на част от територията на страната, ако след обсъждане със заинтересованите страни установи, че такива апарати, приспособления и подобни услуги са задоволително и широко разпространени.

- Чл. 200. (2) Наличието на несправедлива тежест се определя въз основа на нетните разходи и при отчитане на нематериалните преимущества за предприятието по ал. 1 от предоставяне на универсалната услуга или на част от нея, при условие че:

1. предоставянето води до загуби или се предлага на цени под обичайната търговска печалба;

2. предприятието няма дял от приходите над 80 на сто на пазара на дребно на обществени телефонни услуги.

8.6. Предложената за обществено обсъждане редакция на ал. 3 на чл. 5 противоречи на основния принцип на предвидимост, заложен в разпоредбата на чл. 5 от ЗЕС, по отношение на задълженията на оператори.. Съображенията ни за това са следните:

Изпълнение на задължението на предприятията по чл. 5, ал. 1 налага откриване на ОТА във всички селища с население до 500 жители. Това задължение завишава рязко необходимия брой ОТА в сравнение със съществуващите, което е свързано с реализирането на най-много нетни разходи, т.е. загуби, включвайки всички населените места с под 500 жители. КРС не е представила до момента никакви данни какъв е техният брой, както и анализ на потенциално необходимия брой нови обществени телефонни апарати, които задължените предприятия трябва да инсталират по региони за изпълнение на това задължение. Към момента, задължението за осигуряване на достатъчен брой обществени телефонни апарати бе формулирано само от гледна точка на броя на населението, т.е. „равномерно и пропорционално на броя на населението на обслужваната територия“ (чл. 10, ал. 4, т. 1 от действащата Наредба № 15). Доколкото

обслужваната територия от задълженото предприятие – БТК, е територията на страната, то се е съобразявало единствено с броя на населението на тази територия и показателят за пропорционалност от „2 обществени телефонни апарата на 1000 жители“. В много случаи е възможно искания за откриване на ОТА в населени места с население до 500 жители да е необосновано от гледна точка критериите заложи при оценка на обосноваността на националните потребности от ОТА, в съответствие с цитираната практика по-горе. Преформулирането на задължението с включване на задължение за удовлетворяване на искания по географски критерий за разпределение на апаратите – населени места и общини, без уточнени от страна на регулаторния орган потребности, налага неясни очаквания пред бъдещите изпълнители – предприятията по чл. 5, ал. 1, относно разходите, свързани с неговото изпълнение. Поставеното допълнително императивно задължение да се изпълняват исканията на общините за инсталиране на обществен телефон в места с население до 500 души, „при които е оправдано инсталирането му поради отдалечеността на други подобни услуги, ограничен брой на постоянните телефонни постове или голям брой приходящи лица“ внася и елемент на непредвиденост по отношение на планирането на разходите, тъй като критериите са неясни. При тези условия, очевидно е необходима ролята на КРС поне като арбитър, който може да оцени доколко основателни и разумни са исканията на общините от гледна точка на така формулираните критерии. Друга възможност е в наредбата да бъдат ясно регламентирани изискванията за отдалеченост до друг обществен телефонен пост, проникването на фиксираните телефонни услуги (например, като процент от броя на домакинствата или населението), процентът на приходящите лица. Предлагаме като допълнителен критерий да се отчита и проникването на мобилни телефонни услуги, от гледна точка силното увеличаване на потребителите на тези услуги и предвид технологичната неутралност на регулаторната рамка на Общността, включително по отношение на предоставянето на универсалната услуга.

По изложените причини, считаме за целесъобразно, провеждане на конкретно проучване на потребностите при ясно формулирани критерии, въз основа на което КРС да се произнася по отношение обосноваността на исканията на общините за инсталиране на обществени телефонни апарати в населени места с до 500 жители, за да не се стига до неоправдани мерки за неизпълнение на задължението или до съдебни спорове.

9. В допълнение на гореизложените съображения за икономическа целесъобразност на предлаганите услуги, предлагаме създаването на нов член 6 със следното съдържание:

„Чл. 6. Всяко предприятие, задължено да предоставя услугите по чл. 6, ал. 1, има право да закрие и демонтира обществен телефонен апарат и да спре предоставянето на достъп до фиксирани телефонни услуги чрез него, когато:

а) са констатирани три случая на причинени повреди в рамките на една година, за което представя съответни доказателства пред Комисията за регулиране на съобщенията.

б) не е получило възражение от съответния орган на местно самоуправление на населеното място, в което е разположен общественият телефонен апарат, до 60 дни след получаване на уведомление от предприятието в този смисъл.“

10. По отношение на текста на чл. 6, ал.1, т. 3 предлагаме да бъде въведена и възможност доставчикът на услугата да избере предоставяне на една от двете възможности за сигнализиране. Считаме, че едновременното наличие на оптически и акустични сигнали може да бъде изисквано само по отношение на телефонните апарати, които са предназначени за използване от хора с увреждания. Не всички налични апарати могат да се приспособят и за двете функции, поради което въвеждане на подобно задължение значително ще затрудни доставчика на универсалната услуга и допълнително ще увеличи загубата от предоставяне на услугата.

Предвид изложеното предлагаме следната редакция на текста на чл. 6, ал. 1, т. 3:

„3. Притежават електронен панел, указващ набрания номер, минимално изисквания кредит и кредита на разположение, както и оптически и/или акустични сигнали, указващи изчерпването на кредита.“

11. Предлагаме текстът на чл.7, ал.1 да отпадне, поради следните съображения:

Изискванията, на които трябва да отговарят телефонните апарати от гледна точка на използването им от хора с увреждания са формулирани в раздел VI „Специални мерки за хора с увреждания“. Те трябва да бъдат спазвани от предприятията по чл. 5, ал. 1 в обема, в който са им наложени. Пожелателната разпоредба условията за достъп да бъдат непрекъснато подобрявани от тази гледна точка не поставя конкретно задължение към предприятието, тъй като показателите, по които ще се следи дали те се изпълняват са неясни.

Съобразяването с достигнатите параметри за достъп от държавите членки на Общността не може да бъде задължение на предприятието по чл.5, ал. 1, тъй като опосредствено му налага и никъде непредвиденото задължение да следи тези параметри. Определено това е задължение на регулаторния орган. Трябва да се има предвид, освен това, че дори Комисията за регулиране на съобщенията да взема предвид достигнатите параметри за достъп от държавите членки, тя трябва да се съобразява предимно с националните особености, потребности и предлагане.

Съобразяването с изискванията на представителните организации на хората с увреждания също е неясно. Разпоредбата не коментира характера и основателността на тези искания и по тази причина е много обща. Освен това, никъде в настоящата наредба не е коментиран редът на съобразяване с тези искания, в съответствие с чл. 186, ал. 4 от ЗЕС. Никъде в ЗЕС не е регламентирано, че при изпълнение на задълженията си по предоставяне на универсалната услуга по чл. 182, ал. 2, т.2 предприятията трябва да се съобразяват с искания на представителни организации на хора с увреждания. Такова изискване няма заложено и в Директивата за универсалната услуга. Подобен текст има в Наредба № 15 (чл. 10, ал. 2 и 3), но той се отнася за оказване на съдействие от страна на предприятията на организации на потребители инвалиди, под формата на консултации относно техническите характеристики на обществените телефонни апарати. ЗЕС предлага на тези организации средство за защита на интересите на техните членове, а именно процедурата за оказване на съдействие от страна на КРС по чл. 54, ал. 1.

Отчитането на разпределението на търсенето в различните географски зони е задължение по-скоро на Комисията за регулиране на съобщенията, когато определя, променя или отменя задълженията на предприятието по чл. 5, ал. 1, а не на самото предприятие. При определяне на задължението комисията се съобразява с обективните потребности на населението, както и с предлагането както от страна на задълженото предприятие, така и от страна на други предприятия, предоставящи аналогични услуги (чл. 192 от ЗЕС и чл. 8 от настоящата наредба).

12. С оглед изложените съображения в т. 8 по горе, предлагаме редакцията на чл.7, ал.2 да се допълни, като се даде възможност и за други възможности за удовлетворяване на тези обществени потребности, доколкото те отговарят на условията на чл. 6, ал. 1, т.т. 1 и 2 от настоящата наредба.

Предлаганият от нас текст е, както следва:

„(2) До достигане на критериите за достъпност по чл. 5, ал. 2, с оглед задоволяване на потребностите на съответните населени места, задължените предприятия могат да включват в отчетите за броя на обществените апарати и брой на обществени кабинки и/или брой на телецентрове и/или други алтернативни възможности.“

13. Предлагаме текстът на чл.7, ал.3 да отпадне.

Текстът на алинеята се отнася до изпълнение на определените специални мерки за достъп до обществени телефонни апарати от хора с увреждания. От една страна системното ѝ място е в Раздел VI „Специални мерки за хора с увреждания“, от друга страна ЗЕС предвижда предоставяне на такива планове на регулаторния орган. Чл. 188, ал. 1 от ЗЕС предвижда публикуване и предоставяне на КРС на информацията относно изпълнението на изискванията и параметрите за качество на универсалната услуга, включително по отношение на обществените телефонни апарати. Следва да бъде отбелязано, че в предложението проект на наредба не е уточнено нито съдържанието, нито редът за съгласуване (евентуално, одобрение) на тези планове и последствията от това съгласуване, което прави изпълнението на предвиденото задължение невъзможно.

Определянето на задълженията за универсалната услуга и контрола по тяхното изпълнение е в прерогативите на КРС, от гледна точка на изследване на търсенето, предлагането и, съответно, на задоволеността на обективните потребности на потребителите. Това задължение не може да бъде поето от никое предприятие на пазара, както би се очаквало при запазване на предложения от КРС текст. В допълнение, както бе изтъкнато във връзка с чл. 5, ал. 2, водещ критерий при определяне на задълженията следва да е ефективността и целесъобразността, която не може да бъде оценена от задължените предприятия по чл. 5, ал. 1 от гледна точка на обществените интереси. Те би следвало да залегнат в планирането на бъдещите изменения на задълженията по предоставяне на универсалната услуга, от гледна точка на задоволяване на обективните потребности.

14. Предлагаме в чл.11, ал.3 да отпадне т. 3. Доводите ни са следните:

Скоростта за пренос на данни, особено за достъп до Интернет е нещо, което зависи от цялата дължина на връзката и по-точно от нейното най-тясно място. В тази връзка следва да се има предвид, че задължението за минимална скорост се отнася до гарантиране на преносна среда в мрежата на предприятието, тъй като достъпът до интернет може да бъде невъзможен, в случай на „задръстване“ на трасе или сървър на мрежата на предприятието, предоставящо универсална услуга. В такъв случай потребителят няма да има достъп до съдържанието, публикувано в глобалната мрежа, въпреки, че преносната среда в мрежата на предприятието е осигурена.

Относно конкретната скорост, която може да бъде гарантирана за достъп до интернет, бихме искали да посочим следното:

Към момента универсална услуга се предоставя единствено чрез обществена фиксирана телефонна мрежа. Тази мрежа, съгласно нейното определение в отменения 3Д и определението в отменената директивата за универсална услуга (DIRECTIVE 97/33/EC) осигурява възможност за пренос на данни със скорост най-малко 2,4 KBit/s. в честотна лента 300 – 3400 Hz. Тези характеристики са въз основа на препоръките от серия V на ITU-T. Тази скорост е приложима към аналоговата част на такава мрежа. Съгласно изменението на цитираната директива минималната скорост за цифровата част на обществена фиксирана телефонна мрежа е 9,6 KBit/s. Такъв пренос се реализира чрез модем за комутируем достъп, свързан в крайна точка на мрежата. Максималната скорост, на която работи такъв модем е 56 KBit/s, като съществуват модеми, които поддържат и максимална скорост от 33 KBit/s. Теоретично е възможно достигането на такива скорости, но в крайно ограничени случаи, без това да е гарантирано. Това се дължи на характеристиките на такъв тип мрежи.

Така например в много от случаите осигурената телефония се извършва по дълги физикални линии с използване на пупинизирани участъци, през стари кабелни участъци, през уплътнителни системи и трасета пресичащи понякога железопътни линии, електропроводи и други източници на смущения, от което не може да се очаква определената в проекта на наредба скорост за пренос на данни. Понякога дори в големи градски мрежи, където източниците на смущения са много повече и по-интензивни може да се наблюдава същото явление.

Другият тип мрежи с най-голямо разпространение са GSM – мрежите. И при тях, съгласно GSM-стандартите на ETSI гарантираната скорост на пренос на данни е 9,6 KBit/s, което не гарантира възможност за пренос на данни със скорост 33 KBit/s.

Въвеждането на законодателна рамка 2002 не променя техническите характеристики на мрежите.

Това показва и практиката на страните членки на ЕС, при определяне на конкретни стойности на показателя – скорост на пренос на данни за достъп до Интернет.

Само в 5 държави са определени конкретни стойности за този показател, както следва:

Държава	Скорост, kbit/s	Нормативен и/или административен акт
Унгария	9,6	Закон
Швеция	20	Закон
Ирландия	28,8	Решение на ComReg (определена като целева, а не задължителна скорост)
Обединено Кралство	28,8	Насоки на Oftel (определена като препоръчителна скорост)
Словения	28,8	Акт на АРЕК (определена като препоръчителна скорост)

Допълнителна информация:

Унгария: Act 100 of 2003 on Electronic Communications⁴: раздел 117⁵: Универсалната електронна съобщителна услуга включва следните услуги, предоставяни на поносима цена по договори за осигуряване на универсалната услуга: а) свързване към телефонната мрежа в място, определено от адрес по местожителство, адрес на регистрация или на управление на дружество на крайни потребители във фиксирана точка за достъп на абоната, което позволява извършване и получаване на национални и международни повиквания и други форми на комуникация, като факсимилни съобщения и пренос на данни, достъп до услуги за спешни повиквания, както и достъп до интернет при скорост от поне 9600 bit/s и максимум 10-4 коефициент на грешните битове.

Швеция: Определената в изменение на Закона за електронните съобщения⁶ (§29a) функционална скорост за достъп до интернет е 20 Kbit/s. Скоростта е определена като минимална.

Ирландия: 1) част 'Functional Internet Access'⁷ от решение D9/05⁸ на регулатора ComReg: От доставчика, натоварен със задължение за предоставяне на универсална услуга, се изисква да усвои 28,8 Kbit/s като разумна минимална скорост за пренос на данни за функционален достъп до интернет; 2) т. 4.6.2⁹ от същото решение: След като предвид всички получени (в процеса на обществено обсъждане) отговори, становището на ComReg е, че тази минимална скорост за функционален достъп до интернет трябва да се разглежда като целева скорост, а не като задължителна. Освен това, в решението е заложен цел, до 30 юни 2006 г., техническа възможност за поддържане на такава скорост да имат 94% от абонатните линии.

Обединено Кралство: В Насоки по отношение на функционалния достъп до Интернет (Guidelines on FIA), издадени през 2003 г., регулаторният орган (тогава Oftel), определя 28,8 Kbit/s като разумна препоръчителна минимална скорост. Ofcom прави преглед на универсалната услуга през 2006 г.¹⁰, като през март публикува резултатите от

⁴ <http://www.nhh.hu/dokumentum.php?cid=10617>

⁵ Act 100 of 2003 on Electronic Communications: Section 117: Universal electronic communications services shall include the following services provided at an affordable price under universal service contracts:

a) connection to a telephone network at a place designated according to the residence, registered office or business location of end-users at a fixed subscriber access point which permits the originating and receiving of national and international calls, and also other forms of communication, such as facsimile and data, to access emergency services, as well as internet access, at a rate of at least 9600 bit/s and maximum 10-4 bit error rate;

⁶ Förordning (2003:396) om elektronisk kommunikation;

http://www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=3911&dok_id=SFS2003:389&rm=2003&bet=2003:396

⁷ Част Functional Internet Access на решение D9/05 на ComReg: The USP will be required to adopt 28.8 kbit/s as a reasonable minimum data rate for functional Internet access.

⁸ Universal Service Requirements: Provision of access at a fixed location – connections to public telephone network and provision of functional Internet access; http://www.comreg.ie/_fileupload/publications/ComReg0570.pdf

⁹ Having considered all responses ComReg's view is that a minimum data rate for functional Internet access should be a target speed and not mandatory.

¹⁰ http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/uso/uso_statement/

общественото допитване и своето становище¹¹, в което потвърждава постигането на скорост от 28,8 Kbit/s като разумна минимална скорост за функционален достъп до интернет. Трябва да се има предвид, че тя е определена като препоръчителна, а не задължителна за постигане от предприятията, натоварени с предоставяне на универсална услуга (British Telecom и Kingston). В документа, публикуван през март 2003 г., за провеждане на обществено допитване относно прилагането на Директивата за универсалната услуга и определяне на изискванията да нейното предоставяне¹², Oftel изрично подчертава (стр. 34), че постигането на скорост от 33,6 Kbit/s за достъп до интернет ще е свързано с допълнителни разходи за доставчиците, които няма да допринесат за удовлетворяване на очакванията на потребителите за съществено подобряване на връзката, а изпълнението на изискване за функционална скорост от порядъка на 56 Kbit/s ще изисква значителни допълнителни разходи.

Словения: С акт¹³ на АРЕК - регулаторният орган, 28,8 Kbit/s се определят като препоръчителна скорост за функционален интернет достъп. Доставчикът на универсалния достъп е длъжен да предостави на АРЕК информация за броя на линиите, които не могат да поддържат тази скорост. През 2004 г., регулаторът е определил 14,4 Kbit/s за препоръчителна скорост за функционален достъп до интернет.

Ако все пак аргументите ни в посока, отпадане на текста на т. 3 не бъдат приети от КРС< предлагаме следната нова редакция на текста, както следва:

„3. Преносен канал за достъп до Интернет, гарантиращ минимална скорост на пренос на данни 9,6 kbit/s за абонатни линии на цифрови централи и 2,4 kbit/s за абонатни линии на аналогови централи.“

Всичко това дава основание да предложим отпадането на **чл.11, ал.3.**

15. Предлагаме от текста на чл. 12, ал 1 да отпадне изразът „и техните минимални стойности“.

Доколкото директивата за универсалната услуга, и по-специално Анекс 23 към нея предвиждат само методологията за измерване на параметрите за качество на универсалната услуга, считаме че в настоящата наредба не следва да залагат минимални параметри за качество. Необходимо е единствено да бъде описан методът на измерване на параметрите, който да позволи предприятията, предоставящи универсалната услуга да публикува точна и ясна информация за своите крайни потребители. Бихме искали да обърнем внимание, че предложените в публикувания проект минимални параметри са взети от различни годишни отчети на БТК. Тъй като е възможно БТК да не бъде единственият доставчик на универсалната услуга не е редно именно показателите, представени от БТК, характерни за мрежата на компанията към съответния момент да залагат като минимални параметри, с които следва да се съобразява всеки доставчик на услугата.

16. Предлагаме текстът на чл. 12, ал. 3 да отпадне.

Предложеният текст е неясен. Доколкото задълженията за предоставяне на информация на КРС и на крайните потребители, както и тяхната периодичност са определени в чл. 13 и чл. 14 на предлагания текст, то е неясно предназначението на задължението за „събиране“ на тази информация. Считаме, че за предмета на настоящата наредба са от значение само сроковете за представяне на информацията пред КРС и крайните потребители и в този акт не следва да бъдат уреждани сроковете за събиране на информация в самото предприятие, което предоставя услугата.

17. Предлагаме в текста на чл. 17 ал.1, т. 5 да бъде направена следната корекция:

¹¹ http://www.ofcom.org.uk/consult/condocs/uso/uso_statement/statement.pdf

¹² http://www.ofcom.org.uk/static/archive/Oftel/publications/eu_directives/2003/uso0303.pdf

¹³ Splošni akt o spremembi in dopolnitvi Splošnega akta o prenosni hitrosti, primerni za funkcionalen dostop do interneta; <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=2006111&stevilka=4694>

„т. 5 По искане на незрящи или на абонати със зрителни увреждания могат да предоставят детайлизираните им телефонни сметки в подходяща за тях форма при наличие на техническа възможност.“

Мотивите ни са както следва:

Предоставянето на договори на потребители и на детайлизирани сметки на абонати с увредено зрение в подходяща форма следва да се извършва само при поискване, както е регламентирано в ал.13 от преамбюла на Директива за универсалната услуга.

При налагане на такова изискване в закон следва да се има предвид, че предприятието, предоставящо универсална услуга не разполага с налични технически възможности за неговото изпълнение. То трябва или допълнително да ги внедрява или да търси външни доставчици. В това отношение, законодателят трябва да съобрази или социалната цена на разработването на тези допълнителни технически средства или наличието на пазар на доставчици на подобни услуги.

В нито един от изследваните 18 закони на страни-членки на ЕС не е предвидено изискване за предоставяне на договори или сметки (още повече детайлизирани) в подходяща форма за хора с увредено зрение.

18. В допълнение към гореизложените предложения, предлагаме и следните редакционни забележки към текста на наредбата:

18.1. В текста на **§2 думата „разумно“ следва да се замени с „обосновано“.** **Корекцията е в съответствие с терминологията, използвана както от ЗЕС, така и от текста на наредбата до момента.**

18.2. Предлагаме в текста на чл.6, ал. 1, т. 3. думата „оптически“ да се замени с „оптичен“.

18.3. В текста на чл.17, ал. 1, т.3. – да отпадне знак # и да остане само бутон 5, в противен случай текстът води до объркване – на клавиатурите няма бутон #5.

С уважение,



Павел Велчев
Пълномощник на Изпълнителния директор

Държава	Брой население	Оператори, задължени да предоставят ОТА като част от УУ	Брой ОТА	Изисквания към предоставянето на ОТА	Източник	Допълнителна информация
Белгия	10 511 400	Belgacom	12,885 към юни 2005 г. (1,2 ОТА на 1000 души) Броят се определя в съответствие с гъстота на населението, територията и покритието на мобилни услуги за всяко кметство.	1 ОТА на 1000 (10,000 броя ОТА): при проникване на мобилната обществена телефонна услуга до 80%; 0,76 ОТА на 1000 (8,000 броя ОТА): при проникване на мобилната обществена телефонна услуга до 85%; 0,57 ОТА на 1000 (6,000 броя ОТА): при проникване на мобилната обществена телефонна услуга до 90%; 0,38 ОТА на 1000 (4,000 броя ОТА): при проникване на мобилната обществена телефонна услуга до 95%; 0,19 ОТА на 1000 (2,000 броя ОТА): при проникване на мобилната обществена телефонна услуга над 95%	чл.23 от Wet betreffende de elektronische communicatie, (C.N. 2005 — 1503), 2005/11238]	Изисква се поне 1 ОТА във всяко кметство. По статистически данни, в Белгия има 3 региона с общо 589 кметства. Минималния брой население в кметство е 1018 души.
Германия	82 455 800	Няма определен оператор, натоваварен с това задължение Deutsche Telekom осигурява ОТА доброволно	липсват данни	Сред критерияте, определени от РегТР (зага VNetzA) през 1999 г., за премахване на ОТА са (те вече не се прилагат): * максимално разстояние до друг ОТА - 3 км; * в населени места с до 200 жители - само със съгласие на местните органи на управление; * не се допуска отстраняване на ОТА в места с лошо покритие на мобилни мрежи	Cullen International от септември 2005 г. "Removal of relocation of public payphones" и "Universal services obligation (USO) in relation to public payphones"	Критерият, към който Deutsche Telekom се придържа доброволно, е разполагане на ОТА на обществени места в зависимост от обективните потребности. ЗД предоставя наплагане на задължение за предоставяне на УУ само в случай, че липсва достатъчно пазарно предлагане. Ако Deutsche Telekom реши да не предлага УУ, в съответствие с § 159 на ЗД трябва да уведоми VNetzA 1 година предварително.
Дания	5 427 500	липсва информация	По данни на регулатора ITST броят на ОТА в края на 2000 г. е 3909. За 7 години - от 1993 г., броят на ОТА е намалявал със средно годишен темп от 6,9%.	Статистика за 2000 г.: около 1,1 ОТА на 1000 Необходимият брой ОТА се инсталира по искане на съответните общински съвети. Общинските съвети заплащат и загубите от експлоатирването на ОТА.	чл.21 от Act on Competitive Conditions and Consumer Interests in the Telecommunications Market (Consolidated Act No. 661 of 10 July 2003)	Общинските съвети и операторите договарят минимален приход от всеки ОТА, покриващи разходите на операторите и разлуна печалба. Загубите се определят като разлика между действителните приходи и договорения минимален приход.
Естония	1 344 700	Elisa е стечелила Търта за предоставяне на УУ за 2007 г.	липсват данни	От 2005 г., предоставянето на гласови услуги чрез ОТА е изключено от обхвата на универсалната услуга по решение на регулатора Sideznet.	European Electronic Communications Regulation and Markets 2006, 12th Report	

Държава	Брой население	Оператори, задържани да предоставят ОТА като част от УУ	Брой ОТА	Изисквания към предоставянето на ОТА	Източник	Допълнителна информация
Ирландия	4 209 000	Eircom (Решението на ComReg е за 3 годишен период)	По данни на Eircom към края на 2006 г. ОТА са 3,906 броя (0,93 ОТА на 1000 души), от които само 1,771 са разположени по 1 в населено място	Eircom трябва да осигурява достъгъчен брой ОТА за задоволяване на обективните потребности на крайните потребители от гледна точка на географско покритие и качество на услугите. ОТА, включени в универсалната услуга, са разположените на обществени места апарати, които са достъпни за потребителите по всяко време на денонощието.	Decision Notice 03/87 на ComReg от 25.06.2003 г.	Към първата половина на 2004 г. ОТА са 6,232 (1,48 ОТА на 1000 души), като спадът в броя на ОТА за периода от около 2,5 години е над 37%. Eircom има право да зареже ОТА, ако е предмет на антисоциално поведение; при силно намаляло потребление - ако няма обществено възражение след публикувано съобщение върху ОТА за период от 6 седмици преди планираното зафиване.
Испания	43 758 300	Telefonos de España (до 31.12.2007 г.)	По данни на регулатора СМТ броят на ОТА към края на 2004 г. е 56 986, т.е. 1,3 на 1000 души.	* поне 1 ОТА в населени места с население над 500 жители; * 0, 67 ОТА на 1,000 (1 ОТА на 1500 жители) в населени места с над 1500 жители * в населени места с население под 500 жители ОТА се инсталират, ако това е обосновано от гледна точка на отдалеченост до работещ ОТА, проникването на фиксирани телефонни услуги, липса на покритие на мобилни телефонни услуги или ирацията на населението.	чл.32 на Real Decreto 424/2005, регулиращ условията на предоставяне на електронни същителни услуги и универсалната услуга, и за защита на потребителите	По данни на регулатора СМТ броят на ОТА е намалял от 67 711 (2000 г.) на 56 986 (2004 г.), т.е. с около 16%. Уеб адрес: http://www.regulatel.org/temas/publica/III%20SEMINARIO%20REGULATEL-IRG/ROPENSIAS/06%20DICIEMBRE/Service%20Universal%20-%20Anon%20EIAS.pdf
Италия	58 751 700	Telecom Italia	липсват данни	Минималният брой инсталирани ОТА се определят от следните критерии: а) 1 ОТА на 1000; за населени места с от 200 до 10,000 души население; б) 2 ОТА на 1000; за населени места с от 10,000 до 100,000 души население; в) 3 ОТА на 1000; за населени места с над 100,000 души население. Броятите се закръгляват към по-голямата цифра. За населени места с население под 200 души, ОТА се инсталира по искане на съответния орган за местно управление, като се отчита наличието на покритие за получаване на мобилни телефонни услуги.	чл. 1 на решение Делibera 290/01/CONS на регулатора AGCOM	Допълнителни критерии за разполагане на ОТА: поне 1 ОТА в болнични заведения с минимум 10 легла за болнично лечение; в затвори и в казарми с над 50 военнослужещи. Предметство имат: места със забранено използване на мобилни телефонни апарати; офиси на държавната администрация; училища; гари, пристанища, летища; културни средища; тържища и пазари; възстановителни и социални центрове; спортни центрове.

Държава	Брой население	Оператори, задържани да предоставят ОТА като част от УУ	Брой ОТА	Изисквания към предоставянето на ОТА	Източник	Допълнителна информация
Литва	3 403 300	ТЕО LT	В края на 2006 г. ОТА са 3,576 броя, т.е. 1,05 на 1000 жители	В съответствие с чл. 4.2 от наредбата за универсалната услуга, ОТА трябва да са не по-малко от 2,2 на 1000 от активното население на градовете, а в селските региони не по-малко от 0,5 на 1000 жители от активното население. Продуктивността на разговорите от ОТА е намаляла с 29,6% в сравнение с 2005 г., формират годишен трафик от 0,88 млн. минути, т.е. 82 мин. на 1 ОТА. Намаляването в сравнение с 2005 г. е 33 мин. трафик на 1 ОТА.	чл 4 от наредба Nulainas raskeklbas: Žin., 2003, Nr. 55-2439 за универсалната услуга Данни от отчетен доклад на регулатора RRT за 2006 г., информация от Cullen International,	По данни от годишен доклад на регулатора RRT-4,476 (края на 2005 г.), 3,575 (края на 2006 г.), намаляване от 20%
Обединено Кралство	60 416 200	Klingston Communications (за областта Нил) и British Telecom (за останалата част на Обединеното Кралство)	По данни на регулатора Ofcom към момента в Обединеното Кралство действат около 67,000 ОТА (около 1,1 ОТА на 1,000 жители), от които 64,500 се на British Telecom.	Решението определя като задържане "предоставяне на достъпно ОТА за задоволяване на обективните потребности на крайните потребители от гледна точка на географско покритие, брой и качество на обслужване." То поставя по-скоро изисквания към условията на закриване и преместване на ОТА, като двата оператора са задължени да публикуват 90 дни предварително плановите си за това. Местните органи на властта могат да упражнят veto върху предложено закриване на ОТА, ако в диаметър 400 м от него няма друг ОТА.	Решение на Ofcom (сега Ofcom) от 22.7.2003 г. за определяне на British Telecom и Klingston Communications (за област Нил) за доставящи на универсална услуга, включително ОТА (call boxes). Често задавани въпроси: http://www.ofcom.gov.uk/media/attach/telecomts/isoiaq/	Изследване на Ofcom от 2005 г. (http://www.ofcom.gov.uk/consult/condocs/elec_rfd/elec_rfd_somc.htm), които разчитат на ОТА като основно средство за провеждане на телефонни разговори (през 2004 г., 2% от потребителите от извадката са посочили ОТА като основно средство за телефонни контакти). По данни на British Telecom, средните годишни оперативни разходи за 1 ОТА са 1673 GBP, като само 42% от поддържаните ОТА са печеливши.
Португалия	10 569 600	PT Comunicações	В края на 2006 г. ОТА са 43,233 броя, т.е. 4,09 на 1000 жители	В решението е посочено, че настоящата плътност на ОТА е достатъчна и на PT Comunicações се определят само задължения във връзка с експлоатацията, деинтегрирането на ОТА, предоставяне на информация и други. Уеб адрес: http://www.alacom.pt/tema1a31.jsp?categoria=224563	Решение на АНАСОМ от 15.6.2004 г., с което определя PT Comunicações за оператор със задължение за предоставяне на УУ.	По данни на регулатора АНАСОМ ОТА са 43,233 (края на 2006 г.) и 45,334 (в края на 2005 г.), т.е. е отбелязан спад от 4,6% за 1 година.

Държава	Брой население	Оператори, задължени да предоставят ОТА като част от УУ	Брой ОТА	Изисквания към предоставянето на ОТА	Източник	Допълнителна информация
Румъния	22 330 000	След проведени Търгове, Orange Romania, Ratiel, Radiocom и Vodafone Romania са определени като доставчици на телецентрове по линия на УУ	До средата на 2007 г. трябва да са изградени договорените по линия на универсалната услуга 331 телецентрове.	Румънската законодателна уредба по отношение на универсалната услуга предаваща предоставяне на телефонни, факсимилни и интернет услуги чрез телецентрове, задоволяващи потребностите на съответните населени места. Възлагането на това задължение става при провеждане на търгове. От края на 2004 г. до края на 2006 г., АНРСТ е организираща търгове за изграждане на телецентрове в 331 селища. През декември 2006 г., АНРСТ е провела още един търг за изграждане на телецентрове, на който са присъдени за изграждане следния брой центрове: 36 (на Orange Romania), 24 (на Ratiel), 44 (на Radiocom), 19 (на Vodafone Romania)	Чл. 3 от Закон () 304 за универсалната услуга Решение № 1074 от 6.7.2004 г. на регулатора АНРСТ за изпълнението на универсалната услуга в електронните съобщения	Населените места, които се ползват с приоритет при изграждането на телецентрове и инсталирането на ОТА са определени от АНРСТ в съответствие с покритието на обществени телефонни услуги, броя жители и ефективността на изпълнение на проектите. Тези населени места са определени от АНРСТ на база на проведено национално проучване.
Словакия	5 389 200	Slovak Telecom	По данни на ТУСР в края на 2003 г. има 3106 инсталирани ОТА (0,58 на 1000 души), с намаление от 315 броя в рамките на годината.	Минималният брой инсталирани ОТА се определят от следните критерии: а) 1,8 ОТА на 1000: за градове с население над 50,000 души; б) 1,5 ОТА на 1000: за градове с население от 10,000 до 50,000 души; в) 1,2 ОТА на 1000: за градове с население под 10,000 души; г) ОТА се инсталират в селата, ако то не е отказано от местните органи на управление.	Чл. 1 на Prečis No. O-4/2004 от 22.04.2004 г. на регулатора ТУСР	Операторът, наговорен със задължение да осигурява гласова телефонна услуга чрез ОТА, може да откаже инсталиране и поддръжка на ОТА, когато в течение на 1 година са установени 3 умилшени повреди или злоупотреби с ОТА. Slovak Telecom е решила да намали поетапно ОТА (EU 11th Report), което не противоречи на задължението ѝ, тъй като няма постъпили жалби.
Словения	2 003 400	Telekom Slovenije (определена през 2004 г. като доставчик на УУ за период от 5 години)	По данни на годишен доклад за 2005 г. на АРЕК броят на ОТА в края на 2003 г. е 3,563, т.е. 1,78 ОТА на 1,000 жители.	Чл. 11, ал. 2, т. 3 от Закона за електронните комуникации от 1.5.2004 г., определя изискванията по отношение на ОТА като "достатъчни" да удовлетворят потребностите на крайните потребители от гледна точка на географско покритие, брой, достъпност от страна на хора с увреждания и качество на услугата. Те трябва да предоставят възможност за извършване на безплатни стешни повивания.	Svenija 300-66/2004-25 - акт на регулатора АРЕК, с който се определят задълженията на Telekom Slovenije по отношение на предоставянето на УУ. Годишен доклад на регулатора АРЕК за 2005 г.	Регулаторът АРЕК не е определил други задължения по отношение на броя на ОТА и тяхното географско покритие. Липсват данни и по отношение на разполагането или наличието на ОТА в населени места с малобройно население или отдалечени села. Последната информация за броя на ОТА е за 2003 г., въпреки че е публикувана в годишен доклад за 2005г.

Държава	Брой население	Оператори, задължени да предоставят ОТА като част от УУ	Брой ОТА	Изисквания към предоставянето на ОТА	Източник	Допълнителна информация
Унгария	10 076 600	Magyar Telekom	Общ брой ОТА през 2005 г. е 26,814, което представлява 2,66 ОТА на 1000 души)	1 ОТА на 1000 души в населени места с над 1000 души население; 1 ОТА във всяко населено място с население под 1000 души 3% от ОТА следва да са пригодени за ползване от хора със слухови увреждания и инвалиди	Section 117 (b) на Закона за електронните съобщения от 2003 г.	Унгария е разделена на 20 регионални административни центъра, с над 3000 населени места. Най-малкото село е Абауйлак (113 жители), Вяткод-Абай-Земблен регион. През 2004 г. броят на ОТА е 33,157. Сладът в броя през 2005 г. е около 19%.
Франция	62 886 200	France Telecom	Задължението на France Telecom по УУ покрива 28,390 ОТА от общ брой 189,270 ОТА (Sullen Int. септември 2005 г.)	Поне 1 ОТА във всяка община (commune). Втори ОТА в общини с над 1000 жители. В общини с население под 2,000 души, France Telecom трябва да получи одобрение от кмета за закриване на ОТА. а) 1 ОТА в общини с население до 999 души; б) 0,83 ОТА на 1000 (1 ОТА на 1200 души) в общини с население от 1,000 до 4,999 души; в) 0,5 ОТА на 1000 (1 ОТА на 2000 души) в общини с население от 5,000 до 49,999 души. Във всички останали случаи, както и в случай на закриване или промяна на разполагането на ОТА, операторът се съобразява със законовите разпоредби на съответните регионални органи на управление по отношение на отстоянието между ОТА и тяхното разполагане в места от обществен интерес.	Décrets, arrêtés, circulaires на Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie (publipresse), NOR: INDX0508150A	По статистически данни, средния брой на населението на 1 община през 1999 г. е 380 жители. Има над 20,980 общини с население под 500 души.
Чешка Република	10 251 100	Český Telecom	По данни на СТУ в края на 2005 г. броят на ОТА е 20,092 (1,96 ОТА на 1000 души население)	ОТА не са включени и в обхвата на УУ, предвиден в Закона за прилагане на Закона за електронните комуникации Lag (2003:390). В съответствие с предходния Закон за лицензия, определен за поддържане брой ОТА е 1,000 (т.е. средно 0,11 броя ОТА на 1,000 души население)	Решение С/466/2006-610/II, ут. от 14.3.2006 г. на регулатора СТУ	Нетните разходи за разполагане и обслужване на ОТА, одобрени в предложението на Český Telecom за участие в тържата процедура, са съответно за 2006 г. 1,700,261 CZK (6,148,370 EUR), а за 2007 г. – 180,055,736 CZK (6,447,570 EUR). Така, средните нетни разходи на 1 ОТА възлизат на приблизително 300 до 320 EUR.
Швеция	9 047 800	Нима определен оператор, натоварен с това задължение TeliaSonera Предоставя ОТА доброволно	В съответствие с издателната на TeliaSonera лицензия, определен за поддържане брой ОТА е 1,000 (т.е. средно 0,11 броя ОТА на 1,000 души население)	ОТА не са включени и в обхвата на УУ, предвиден в Закона за прилагане на Закона за електронните комуникации Lag (2003:390). В съответствие с предходния Закон за лицензия, определен за поддържане брой ОТА е 1,000 (т.е. средно 0,11 броя ОТА на 1,000 души население) Лицензионните условия. В тях се включва задължението за инсталация и поддръжка на ОТА (без предоставяне на компенсация), които по географско покритие и брой отговарят на потребностите на крайните потребители.	Глава 5, §1(5) от Закона за електронните комуникации; Lag (2003:389); Lag (2003:389); Закон за приложение на Закона за електронните комуникации; Lag (2003:390) Информация от Sullen International	Наредба-декрет за електронните комуникации (Förordning (2003:396) om elektronisk kommunikation), не предвижда в обхвата на универсалната услуга да се включи предоставянето на ОТА. ОТА не са включени и в обхвата на УУ, предвиден в Закона за прилагане на Закона за електронните комуникации Lag (2003:390)

Не е представена информация за Австрия, Гърция, Кипър, Латвия, Люксембург, Малта, Полша, Финландия и Холандия
Брой на населението е в съответствие с информация, публикувана в European Electronic Communications Regulation and Markets 2006, 12th Report (с изключение на населението на Румъния)